

Sygn. akt IV Ca 795/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2019 roku

Sąd Okręgowy w Płocku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący - SSO Małgorzata Szeromska

Sędziowie SO Joanna Świerczakowska

SO Wacław Banasik (spr.)

Protokolant: Katarzyna Lewandowska

po rozpoznaniu na rozprawie 7 lutego 2019r. w P.

sprawy z powództwa P. P.

przeciwko D. P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Płocku z 13 marca 2018 r.

sygn. akt I C 678/17

oddala apelację.

Sygn. akt IV Ca 795/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 13 marca 2018 r. Sąd Rejonowy w Płocku oddalił powództwo P. P. przeciwko D. P. o zapłatę kwoty 28.949,30 zł.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało oparte na następującym stanie faktycznym:

Pozwany D. P. zawarł w dniu 20 kwietnia 2007 roku w ramach prowadzonej działalności gospodarczej z (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. umowę obrotowego kredytu firmowego na kwotę 83.013,00 zł. W tym samym dniu powód P. P. zawarł z w/w Bankiem umowę poręczenia kredytu celem zabezpieczenia roszczenia Banku względem pozwanego.

Pozwany nie wykonał zobowiązania z tytułu umowy kredytu. W związku z tym (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystąpił przeciwko powodowi z pozwem o zapłatę i uzyskał tytuł wykonawczy przeciwko powodowi. W dniu 26 maja 2011 roku powód P. P. zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. porozumienie, na mocy którego zobowiązał się spłacać powstałe zadłużenie w kwocie 1.100,00 zł miesięcznie.

Powód wezwaniem do zapłaty z dnia 17 marca 2017 roku wezwał pozwanego do zapłaty na jego rzecz kwoty 28.949,30 zł z tytułu szkody powstałej na skutek niewykonania umowy obrotowego kredytu firmowego i braku możliwości

korzystania z lokalu przy ul. (...) w O.. Na dochodzoną kwotę zdaniem powoda składały się comiesięczne opłaty za czynsz i opłaty eksploatacyjne za okres od 2011 do 2016 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd I instancji ustalił na podstawie całokształtu przeprowadzonego postępowania dowodowego.

Sąd Rejonowy stwierdził, że powód domagał się dochodzonej pozwem kwoty jako odszkodowania za wystąpienie szkody w postaci konieczności uiszczania comiesięcznego czynszu za mieszkanie należące do powoda. Powód uzasadniając swoje roszczenie, wskazał, iż z powodu niewykonania przez pozwanego zobowiązania z tytułu umowy kredytu powód był zmuszony spłacać powyższe zobowiązanie z tytułu umowy poręczenia. W związku z tym nie mógł faktycznie korzystać z kupionego przez siebie lokalu w stanie deweloperskim przy ul. (...) w O., gdyż nie posiadał wystarczających środków na jego wykończenie.

W ocenie Sądu I instancji nie zachodzi związek przyczynowo - skutkowy między niewykonaniem przez pozwanego zobowiązania z tytułu umowy kredytu a wykazywaną przez powoda szkodą we wskazanej kwocie pieniężnej. Związek przyczynowo - skutkowy jest przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej wg. prawa cywilnego. Niezależnie bowiem od istniejącego zadłużenia na skutek niewykonania zobowiązania przez pozwanego powód i tak byłby zobowiązany do zapłaty comiesięcznego czynszu i opłat eksploatacyjnych we wskazanym okresie. Powód nie wykazał żadnych dodatkowych kosztów z tytułu braku możliwości zamieszkiwania w przedmiotowym lokalu. Jak sam przyznał na rozprawie w dniu 27 lutego 2018 roku mieszka przez cały czas u swojej matki i nie ponosi żadnych kosztów z tego tytułu z uwagi na fakt, iż jego matka wie jaką ma sytuację finansową i w ten sposób go wspiera.

Sąd Rejonowy podkreślił, że powód zawierając umowę poręczenia kredytu powinien być świadomy możliwości powstania zobowiązania wobec banku na skutek braku wykonania umowy przez pozwanego i powinien uwzględnić występujące ryzyko przed zawarciem tej umowy. Powód jak sam podkreślił, gdyby nie musiał spłacać pozwanego, to wykończyłby lokal mieszkalny i wprowadziłby się do niego. Przed zawarciem umowy poręczenia, planując dodatkowo w tym czasie zaciągnięcie kredytu na zakup mieszkania powinien być świadomy, iż ten kredyt wraz z dodatkowym, potencjalnym zobowiązaniem w postaci umowy poręczenia kredytu pozwanego może nieść ryzyko braku możliwości finansowych na wykończenie zakupionego mieszkania w przypadku, kiedy pozwany przedmiotowego kredytu nie spłaci.

Zdaniem Sądu I instancji powyższy fakt braku możliwości korzystania z przedmiotowego lokalu nie może być podstawą dochodzenia szkody na podstawie art. 415 k.c., gdyż brak jest związku przyczynowo - skutkowego między wykazaną szkodą, a zachowaniem pozwanego.

Od powyższego wyroku powód wniósł apelację, zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie art. 233 k.p.c. w związku z art. 361 § 1 i 2 k.c. poprzez błędną ocenę, że w sprawie nie zachodził związek przyczynowo-skutkowy między niewykonaniem przez pozwanego zobowiązania z tytułu umowy kredytu a wykazaną przez powoda szkodą we wskazanej kwocie pieniężnej, co doprowadziło do błędnego ustalenia stanu faktycznego w sprawie i w rezultacie miało wpływ na jej wynik.

Mając powyższe na uwadze wniósł o zmianę wyroku w całości i zasądzenie od pozwanego D. P. na rzecz powoda - P. P. kwoty 28.949,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego w tym kosztów zastępstwa procesowego z urzędu według norm przepisanych. Ewentualnie o uchylenie wyroku w całości, rozstrzygnięcie o kosztach procesu (w tym kosztów zastępstwa procesowego) i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Powołany przez skarżącego art. 361 § 1 i 2 k.c. stanowi, że zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, iż powód nie wykazał związku przyczynowo – skutkowego między niewykonaniem przez pozwanego zobowiązaniem z tytułu umowy kredytu a wykazywaną przez powoda szkodą we wskazanej kwocie pieniężnej. Z kolei Sąd II instancji po przeanalizowaniu ustalonego stanu faktycznego stoi na stanowisku, iż w przedmiotowej sprawie nie można w ogóle mówić o wykazaniu przez powoda powstania szkody. W ocenie Sądu Okręgowego szkodą jest powstała wbrew woli poszkodowanego różnica między jego obecnym stanem majątkowym a takim stanem, jaki zaistniałby, gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (por. orzeczenie SN z dnia 11 lipca 1957 r., II CR 304/57, OSN 1958, nr III, poz. 76 oraz w uchwale składu siedmiu sędziów SN z dnia 22 listopada 1963 r., III PO 31/63, OSNCP 1964, nr 7–8, poz. 128).

W związku z powyższym na mocy art. 6 k.c., który stanowi, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne powód powinien wykazać, że wskutek działań pozwanego powstała różnica między jego obecnym stanem majątkowym a takim stanem, jaki zaistniałby, gdyby nie powstało zdarzenie wywołujące szkodę, czego w ocenie Sądu II instancji jednak nie uczynił. W ocenie Sądu Okręgowego nie sposób doszukiwać się wystąpienia szkody w samym fakcie ponoszenia kosztów czynszu za zakupione mieszkanie z tego tylko tytułu, że wskutek postępowania pozwanego powód nie mógł w nim zamieszkać, gdyż zabrakło mu funduszy na jego wykończenie.

Mimo powstania opisanej sytuacji powód nie był zmuszony do ponoszenia dodatkowych wydatków niż te, które i tak by ponosił gdyby opisane zdarzenie nie miało miejsca. Nie wykazał on również, że wskutek działań pozwanego utracił jakieś korzyści wynikające choćby z tytułu wynajęcia tego mieszkania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w zapadłym orzeczeniu nie dostrzega podstaw do stwierdzenia naruszenia art. 233 k.p.c. w zw. z art. 361 § 1 i 2 k.c. Sąd II instancji stoi na stanowisku, iż skuteczne postawienie zarzutu błędnej oceny dowodów wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem może być jedynie przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów, której ramy są określone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia oraz pewnym poziomem świadomości prawnej, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość. W uznaniu Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy dokonał właściwej oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie i ustalił prawidłowo wszelkie okoliczności istotne. Rozważył dowody w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c., uznając apelację za niezasadną oddalił ją.